

A MINDENHATÓ LEGFELSŐBB

HA AZ ember felismerné, hogy a Teremtői — közvetlen feljebbvalói — amellet, hogy isteniek, végesek is, és hogy az idő és tér Istene fejlődő és nem-abszolút Istenség, akkor az időleges egyenlőtlenségekből eredő következtetlenségek többé már nem lennének vallási szempontból alapvető és látszólagos ellentmondások. A vallásos hit többé nem alacsonyodna le a szerencsések önelégültségének támogatására, mely közben csak arra szolgál, hogy a sztoikus beletörődésben meg erősítse a társadalmi nélkülözés szerencsétlen áldozatait.

² A Havona páratlanul tökéletes szféráit vizsgálva egyszerre tűnik ésszerűnek és okszerűnek, hogy mindez egy tökéletes, végtelen és abszolút Teremtő munkája. Azonban ugyanez az érv és következtettség arra kényszerít minden őszinte lényt, hogy az urantiai zavarokat, tökéletlenségeket és igazságtalanságokat szemlélve arra a következtetésre jusson, hogy a ti világotokat olyan Teremtők alkották meg és irányították, akik nem érték el az abszolút szintjét, akik végtelenelőttiek és a tökéletestől különbözők voltak.

³ ¶ Az élményelvi növekedés teremtmény-Teremtő társulási viszonyt foglal magába — az Isten és az ember társulása ez. A növekedés az élményelvi Istenség ismeretőjegye: a Havona nem növekedett; a Havona van és mindig is volt; lételevi, miként a forrását képező örökkévaló Istenek. Mindazonáltal növekedés jellemzi a nagy világegyetemet.

⁴ A Mindenható Legfelsőbb élő, és erejében és személyiségében fejlődő Istenség. Az ő jelenlegi tere, a nagy világegyetem szintén erőben és személyiségben növekvő vidék. Beteljesülése a tökéletesség, de jelenlegi tapasztalása a növekedés és a tökéletlen állapot elemeit foglalja magába.

⁵ ¶ A Legfelsőbb Lény elsősorban a központi világegyetemben mint szellemszemélyiség működik; másodsorban a nagy világegyetemben mint Mindenható Isten, a hatalom személyisége. A Legfelsőbb harmadlagos működése a világmindenségben ma még lappangó, kizárólag egyfajta ismeretlen elme-potenciálként van meg. Senki sem tudja, hogy a Legfelsőbb Lénynek ez a harmadik fejlődése mit fog hozni. Néhányan úgy gondolják, hogy amikor a felsőbb-világegyetemek eljutnak a fény és élet korszakába, akkor a Legfelsőbb az Uverszáról mint a nagy világegyetem mindenható és élményelvi ura lép működésbe, és egyúttal kiteljesedik hatalmában mint a külső világegyetemek mindenható-felettije. Mások úgy vélik, hogy a Felsőségnek ez a harmadik szakasza magával hozza a har-

madik szintű Istenség-megnyilatkozást. Bizonyosat azonban egyikünk sem tud.

1. A LEGFELSŐBB ELME

¹ Minden fejlődő teremtményi személyiség tapasztalása a Mindenható Legfelsőbb tapasztalásának egy szakasza. A felsőbb-világegyetemek minden egyes fizikai szelvényének értelmes alárendelése a Mindenható Legfelsőbb növekvő felügyeletének része. Az erő és a személyiség teremtő egységbe rendeződése a Legfelsőbb Elme alkotó készletének része és ez a valódi lényege a Legfelsőbb Lényben megjelenő egység evolúciós növekedésének.

² A Felsőség erő- és személyiség-sajátosságainak egyesülése a Legfelsőbb Elme működése; és a Mindenható Legfelsőbb kifejlődésének eredménye az egy egyesült és személyes Istenség lesz — és nem az isteni sajátosságok valamiféle lazán szervezett társulása. Általános értelemben véve elmondható, hogy nem lesz Mindenható a Legfelsőbb nélkül, és nem lesz Legfelsőbb a Mindenható nélkül.

³ Az evolúciós korszakok során a Legfelsőbb fizikai erőterének potenciálját a Hét Legfelsőbb Erőtér-irányító birtokolja, az elme-potenciál pedig a Hét Tökéletes Szellemnél van. A Végtelen Elme a Végtelen Szellem működése; a mindenségrendi elme a Hét Tökéletes Szellem segítségével; a Legfelsőbb Elme jelenleg a nagy világegyetemi összhangteremtődésben és a Hétszeres Isten kinyilatkoztatásának és elérésének működési társulásában formálódik.

⁴ ¶ A tér-idő elme, a mindenségrendi elme különbözőképpen működik a hét felsőbb-világegyetemben, de valamilyen ismeretlen módon összehangolódik a Legfelsőbb Lényben. A nagy világegyetem Mindenható felügyelete nem kizárólag fizikai és szellemi jellegű. A hét felsőbb-világegyetemben elsősorban anyagi és szellemi, de vannak a Legfelsőbbnek egyaránt értelmi és szellemi jelenségei is.

⁵ Valójában kevesebbet tudunk a Felsőség elméjéről, mint e kifejlődő Istenség bármelyik más jellemzőjéről. A Felsőség elméje megkérdőjelezhetetlenül tevékeny szerte a nagy világegyetemben és úgy gondoljuk, hogy rendelkezik a világmindenségi működés kiteljesedésének lehetőségével, melynek mértéke óriási. Egyet viszont tudunk: Noha a fizikai lényeg elérheti a kiteljesedett növekedést, és míg a szellem eljuthat a tökéletes fejlődés szintjére, az elme sohasem áll meg a fejlődésben — ez a végtelen fejlődés élményelvi módja. A Legfelsőbb élményelvi Istenség, és ezért sohasem éri el az elme-kiteljesedés végét.

2. A MINDENHATÓ ÉS A HÉTSZERES ISTEN

¹ A Mindenható világegyetemi erőter-jelenlétének megjelenése az evolúciós felsőbb-világegyetemi magas teremtőknek és szabályozóknak a mindenségrendi eseménytérben való megjelenésével jár együtt.

² A Legfelsőbb Isten szellem- és személyiség-sajátosságai a paradicsomi Háromságtól erednek, de hatalmának megtestesülését a Teremtő Fiak, a Nappalok Elődei és a Tökéletes Szellemek tevékenységei jelentik, akiknek együttes cselekedetei alkotják az ő, mint a hét felsőbb-világegyetem feletti és a hét felsőbb-világegyetembeli mindenható ura növekvő hatalmának forrását.

³ ¶ A korlátlan paradicsomi Istenséget nem érthetik meg a tér és az idő fejlődő teremtményei. Az örökkévalóság és a végtelenség a tér-idő teremtmények által fel nem fogható istenség-valósági szintet jelent. Az istenség végtelensége és a főhatalom abszolútsága a paradicsomi Háromság sajátossága, és a Háromság a halandó ember felfogóképességét némiképp meghaladó valóság. A tér-idő teremtményeknek rendelkezniük kell eredettel, viszonyulásokkal és végzettel annak érdekében, hogy felfoghassák a világegyetemi összefüggéseket és megérthessék az istenségi jelentéstartalom-értékeket. Ezért mérsékli vagy egyéb módon korlátozza a paradicsomi Istenség az istenség Paradicsomon kívüli megszemélyesülését, így hozva létre a Legfelsőbb Teremtőket és társaikat, akik mind egyre távolabbra és távolabbra viszik el az élet fényét annak paradicsomi forrásától egészen addig, amíg az a legtávolabbi és legcsodálatosabb formában az alászállt Fiak földi életében meg nem jelenik az evolúciós világokon.

⁴ Ez a Hétszeres Isten eredete, akinek egymást követő szintjeivel a halandó ember a következő sorrendben találkozik:

- ⁵ 1. A Teremtő Fiak (és Alkotó Szellemek).
- ⁶ 2. A Nappalok Elődei.
- ⁷ 3. A Hét Tökéletes Szellem.
- ⁸ 4. A Legfelsőbb Lény.
- ⁹ 5. Az Együttes Cselekvő.
- ¹⁰ 6. Az Örökkévaló Fiú.
- ¹¹ 7. Az Egyetemes Atya.

¹² ¶ Az első három szintet a Legfelsőbb Teremtők alkotják; az utolsó három szintet a paradicsomi Istenségek jelentik. Közöttük a Legfelsőbb mindig mint a paradicsomi Háromság élményelvi szellem-megszemélyesülése és mint a paradicsomi Istenségek teremtő gyermekeinek evolúciós mindenható hatalmának élményelvi góca jelenik meg. A Legfelsőbb Lény az Istenség legteljesebb megnyilatkozása a hét felsőbb-világegyetem és a jelenlegi világegyetemi korszak számára.

¹³ A halandói okszerű gondolkodás alapján talán levezethető, hogy a Hétszeres Isten első három szintje együttes cselekedeteinek élményelvi újraegyesítése megfelel a paradicsomi Istenség szintjének, de ez mégsem így van. A paradicsomi Istenség *lételvi* Istenség. A Legfelsőbb Teremtők a hatalmuk és személyiségük isteni egységében az *élményelvi* Istenség új hatalom-potenciálját alkotják és fejezik ki. És ez az élményelvi hatalom-potenciál feltétlenül és elkerülhetetlenül egyesül a Háromsági eredetű élményelvi Istenséggel — a Legfelsőbb Lénnel.

¹⁴ A Legfelsőbb Isten nem a paradicsomi Háromság, és ő nem is azonos semelyik felsőbb-világegyetemi Teremtővel, sem az ő összességükkel, akiknek működési tevékenységei ténylegesen létrehozzák az ő kialakuló mindenható hatalmát. A Legfelsőbb Isten, lévén Háromsági eredetű, az evolúciós teremtmények számára erő-személyiségként kizárólag a Hétszeres Isten első három szintjének összehangolt működésében nyilatkozik meg. A Mindenható Legfelsőbb éppen most jelenik meg a térben és időben a Legfelsőbb Teremtő Személyiségek tevékenységein keresztül, éppen úgy, ahogy az Együttes Cselekvő életre lobbant az örökkévalóságban az Egyetemes Atya és az Örökkévaló Fiú akarata szerint. A Hétszeres Isten első három szintjének eme lényei a Mindenható Legfelsőbb hatalmának igazi természetét és forrását alkotják; ezért kell mindörökké kísérniük és megtartaniuk az ő igazgatási cselekedeteit.

3. A MINDENHATÓ ÉS A PARADICSOMI ISTENSÉG

¹ A paradicsomi Istenségek nemcsak közvetlenül tevékenykednek gravitációs köreikben a nagy világegyetemben, hanem különböző közvetítőkön és egyéb megnyilatkozásokon keresztül is működnek, úgymint:

² 1. *A Harmadik Forrás és Középpont elme-összpon-tosulásai.* Az energia és a szellem véges területeit szó szerint az Együttes Cselekvő elme-jelenlétei tartják össze. Ez így igaz a helyi világegyetemi Alkotó Szellemtől kezdve a felsőbb-világegyetemi Tükröző Szellemeken keresztül a nagy világegyetem Tökéletes Szellemeiig. Az ezen értelmi góckból kiáradó elmekörök alkotják a teremtmények választási lehetőségeinek mindenségrendi színterét. Az elme nem más, mint a teremtmények és a Teremtők által oly könnyen alakítható rugalmas valóság; ez az anyagot és a szellemet összekötő élő kapocs. A Harmadik Forrás és Középpont elmeadománya egyesíti a Legfelsőbb Isten szellemszemélyét az evolúciós Mindenható élményelvi hatalmával.

³ ¶ 2. *A Második Forrás és Középpont személyiségi ki-mutatásai.* Az Együttes Cselekvő elme-jelenlétei

egyesítik az isteniségi szellemet az energia-mintával. Az Örökkévaló Fiúnak és az ő paradicsomi Fiainak az alászállási megtestesülései egyesítik, ténylegesen eggyé kapcsolják a Teremtő isteni természetét a teremtmény fejlődő természetével. A Legfelsőbb egyaránt teremtmény és teremtő; ennek lehetőségéről az Örökkévaló Fiú és a mellé-, valamint alárendelt Fiainak alászállási cselekedetei tesznek kinyilatkoztatást. Az alászálló-fiak rendjei, a Mihályok és az Avonalok ténylegesen is fejlesztik isteni természetüket azokkal az eredeti teremtményi jegyekkel, melyeket az evolúciós világokon az adott teremtményi lét megélésekor tettek a magukévá. Amikor az isteniség hasonlatossá válik az emberiséghez, akkor e kapcsolatban benne rejlik annak lehetősége is, hogy az emberiség istenivé válik.

⁴ ¶ 3. *Az Első Forrás és Középpont bennlakozó jelenlétei.* Az elme energia-visszahatásokkal egyesíti a szellemokozatokat; az alászállási segédkezés egyesíti az isteniségi leszállást a teremtményi felemelkedéssel; és az Egyetemes Atya bennlakozó szilánkjai ténylegesen egyesítik a fejlődő teremtményeket Istennel a Paradicsomon. Az Atyának sok olyan jelenléte van, amely számos személyiség-rendbe költözik, és a halandó emberben az Isten ezen isteni szilánkjai a Gondolatigazítók. A Titkos Nevelők olyanok az emberi lények számára, mint a paradicsomi Háromság a Legfelsőbb Lény számára. Az Igazítók abszolút alapok, és abszolút alapokra építkezve a szabad akarat választása szerint képes kialakítani örökkévaló jellegű isteni valóságot, végleges rendű természetet az ember esetében és Istenség-termeszetet a Legfelsőbb Isten esetében.

⁵ ¶ A paradicsomi rendbe tartozó fiak teremtményi alászállási képessé teszik ezeket az isteni Fiakat személyiségük gazdagítására a világegyetemi teremtmények tényleges természetének megszerzése útján, míg az ilyen alászállások bizton kinyilatkoztatják maguknak a teremtményeknek az isteniség elérésének paradicsomi útját. Az Egyetemes Atya Igazító-adományai képessé teszik őt arra, hogy a sajátakarattal bíró teremtmények személyiségét a magáévá tegye. És mindezekben a kapcsolatokon keresztül az Együttes Cselekvő a véges világegyetemekben nem más, mint az elme-segédkezés mindig-jelenlévő forrása, melynek révén e tevékenységek lezajlanak.

⁶ Így és számos egyéb módon vesznek részt a paradicsomi Istenségek az idő evolúcióiban, amint azok megnyilvánulnak a tér keringő bolygóin, és amint a teljes evolúció Legfelsőbb személyiségi eredményének megjelenésében eléri tetőpontjukat.

4. A MINDENHATÓ ÉS A LEGFELSŐBB TEREMTŐK

¹ A Legfelsőbb Egész egysége a véges részek fokozatos

egyesülésének függvénye; a Legfelsőbb tényleges megjelenése éppen a felsőségi tényezőknél ebből az egyesüléséből származik, illetőleg jön létre — a teremtőkből, a teremtményekből, az értelmekből és a világegyetemi energiákból.

² ¶ Azokban az időkben, amikor a Felsőség főhatalmának kifejlődése zajlik, a Legfelsőbb mindenható hatalma a Hétszeres Isten isteniségi cselekedeteitől függ, ugyanakkor érzékelhetően szoros kapcsolat van a Legfelsőbb Lény és az Együttes Cselekvő, valamint az ő elsődleges személyiségei, a Hét Tökéletes Szellem között. A Végtelen Szellem, mint az Együttes Cselekvő számos különböző módon működik, melyek kiegészítik az evolúciós Istenség befejezetlenségét és nagyon szoros kapcsolatot tart fenn a Legfelsőbbel. E szoros kapcsolatban bizonyos mértékig mind a hét Tökéletes Szellem osztozik, de különösen igaz ez a Hetedik Tökéletes Szellemre, aki a Legfelsőbb nevében szól. Ez a Tökéletes Szellem valóban ismeri a Legfelsőbbet — személyes kapcsolatban áll vele.

³ A teremtés felsőbb-világegyetemi rendje felvázolásának korai szakaszában a Tökéletes Szellemek csatlakoztak az ősi Háromsághoz a negyvenkilenc Tükröző Szellem közös megteremtésére, és ezzel párhuzamosan a Legfelsőbb Lény a paradicsomi Háromságnak és a paradicsomi Istenség alkotó gyermekeinek együttes cselekedeteit végigvivőként teremtően működött. Ekkor jelent meg Madzszeszton és a Legfelsőbb Elme mindenségrendi jelenlétét azóta gyűjti egy pontba, a Tökéletes Szellemek pedig a mindenségrendi elme messzire elérő segédkezésének forrás-központjaiként folytatják tevékenységüket.

⁴ A Tökéletes Szellemek azonban továbbra is felügyelik a Tükröző Szellemeket. A Hetedik Tökéletes Szellem (a központi világegyetemből folytatott orvontoni felügyeleti tevékenysége keretében) személyes kapcsolatban áll az Uverszán tartózkodó hét Tükröző Szellemmel (és felettük felügyeletet gyakorol). Ezekben a felsőbb-világegyetemközi és felsőbb-világegyetemen belüli szabályozási és irányítási tevékenységekben tükrözőműködési kapcsolatban van az ő fajtájának megfelelő Tükröző Szellemekkel, akik az egyes felsőbb-világegyetemi központi székhelyeken találhatók.

⁵ Ezek a Tökéletes Szellemek nemcsak a Felsőség főhatalmának támogatói és kiegészítői, hanem ennek folytán közvetlenül érdekeltek a Legfelsőbb alkotó céljaiban is. Általában igaz, hogy a Tökéletes Szellemek együttes teremtései anyagi látszatú rendbéliék (erőtér-irányítók, stb.), míg az ő egyedi teremtéseik a szellemi rendhez tartoznak (szupernáfok, stb.). Amikor azonban a Tökéletes Szellemek a Legfelsőbb Lény akaratából és rendelkezése miatt *együttesen* létrehozták a Hét Világkör Szel-

lemet, megemlítened, hogy ennek az alkotó cselekedetnek az eredménye szellemi természetű, és nem anyagi vagy anyagi látszatú.

⁶ ¶ És miként a Tökéletes Szellemek esetében a felsőbb-világegyetemekben, úgy van ez ezen óriási teremtés-összességeknek a hármassal — a Nappalok Elődeivel. A Háromsági igazságosság-ítélkezésnek ezek a megszemélyesülései az időben és a térben azok a szilárd területek, amelyek a Legfelsőbb mindenható hatalmának mozgásba hozásához szükségesek, s amelyek hétszeres gócpontként szolgálnak a háromsági fennhatóság evolúciójához az idő és a tér mezőiben. A Paradicsom és a fejlődő világok között félúton lévő előnyös helyzetükből a Háromsági eredetű urak mindkét módon látnak, mindkét módon tudnak és mindkét módon összehangolnak.

⁷ ¶ De a helyi világegyetek az igazi kutatóállomások, ahol kidolgozzák az elme-kísérleteket, a csillagrendszertani küldetéseket, az isteniségi kibontakozásokat és azokat a személyiségfejlődéseket, amelyek, miután mindenségrendi értelemben teljessé váltak, azokat a tényleges alapokat alkotják, melyeken a Legfelsőbb végrehajtja az isteniségi evolúciót tapasztalásban és tapasztalás révén.

⁸ A helyi világegyetekben még a Teremtők is fejlődnek: az Együttes Cselekvő jelenléte az élő erőter-gócból egy Világegyetemi Anyaszellem isteni személyiségének rendjévé fejlődik; a Teremtő Fiú a létező paradicsomi isteniség természetéből a legfelsőbb főhatalom élményelvi természetéig jut el a fejlődésben. A helyi világegyetek az igazi evolúció kiindulási pontjai, azoknak a jóhiszemű, tökéletlen személyiségeknek a megszületési helyei, akik fel vannak ruházva azzal a szabad választási lehetőséggel, hogy annak a személyiségnek a társteremtőivé váljanak, akivé lenniük kell.

⁹ Az Ítélező Fiak az evolúciós világokba való alászállásaik során olyan jellemvonásokat szereznek meg, amelyek a paradicsomi isteniséget fejezik ki az anyagi emberi természet legmagasabb szellemi értékeivel való tapasztalati egyesülésben. És az ilyen és más jellegű alászállásokon keresztül a Mihály Teremtők hasonlóképpen szert tesznek azokra a jellemvonásokra és mindenségrendi világlátásra, amellyel az ő tényleges helyi világegyetemi gyermekeik rendelkeznek. Az ilyen Tökéletes Teremtő Fiak megközelítik a legfelsőbbet el nem érő tapasztalás kiteljesítését; és amikor az ő helyi világegyetemi főhatalmuk olyan mértékben kiterjed, hogy társként befogadják az Alkotó Szellemeket, akkor elmondható, hogy megközelítik a felsőség határait az evolúciós nagy világegyetem jelenlegi potenciáljain belül.

¹⁰ Az embernek az Isten megtalálásához új utakat mutató alászállott Fiak valójában nem teremtik meg ezeket

az isteniség-elérési ösvényeket; sokkal inkább megvilágítják azokat az örök fejlődési útvonalakat, amelyek a Legfelsőbb jelenlétén keresztül elvezetnek a paradicsomi Atya személyéhez.

¹¹ A helyi világegyetem azoknak a személyiségeknek a kiindulási helye, akik a legtávolabb állnak Istentől, és akik ennél fogva a legnagyobb mértékű szellemi felemelkedést tapasztalhatják meg a világegyetemben, akik saját maguk teremtését társteremtőként a legnagyobb mértékben tapasztalhatják meg. Ugyanezek a helyi világegyetek egyúttal a lehető legalaposabb tapasztalás lehetőségét nyújtják az alászálló személyiségeknek, akik így valami olyat érnek el, amely a számukra éppolyan fontos, mint a fejlődő teremtmény számára a paradicsomi felemelkedés.

¹² ¶ Úgy tűnik, hogy a halandó emberre szükség van a Hétszeres Isten teljes működéséhez, mivel ez az isteniségi csoport a Legfelsőbb tényleges megjelenésében éri el a csúcspontját. Számos olyan egyéb világegyetemi személyiségrend létezik, akik éppily szükségesek a Legfelsőbb mindenható hatalmának kifejlődéséhez, de mivel ez a beszámoló az emberi lények tanítására szolgál, ezért a Hétszeres Isten kifejlődésében közrejátszó tényezők közül leginkább a halandó emberrel kapcsolatos bemutatását tartalmazza.

5. A MINDENHATÓ ÉS A HÉTSZERES SZABÁLYOZÓK

¹ Eddig beszámoltunk a Hétszeres Istennek a Legfelsőbb Lényhez fűződő kapcsolatáról, és mindebből már megérthető, hogy a Hétszeres magába foglalja a nagy világegyetem szabályozóit éppúgy, mint a teremtőit. A nagy világegyetem teremtői közé tartoznak a következők:

² 1. A Fizikai Főszabályozók.

³ 2. A Legfőbb Erőtér-központok.

⁴ 3. A Legfelsőbb Erőtér-irányítók.

⁵ 4. A Mindenható Legfelsőbb.

⁶ 5. A Cselekvő Isten — a Végtelen Szellem.

⁷ 6. A Paradicsom Szigete.

⁸ 7. A Paradicsom Forrása — az Egyetemes Atya.

⁹ E hét csoport működésileg nem választható el a Hétszeres Istentől és ennek az Istenség-társulásnak a fizikai-szabályozói szintjét alkotja.

¹⁰ ¶ Az energiának és a szellemnek a szétválását (melynek eredete az Örökkévaló Fiú és a Paradicsom Sziget közös jelenléte) felsőbb-világegyetemi értelemben az jelképezte, amikor a Hét Tökéletes Szellem egységben hozzáfogott első közös teremtő cselekedetéhez. Ezzel a történéssel együtt jelent meg a Hét Legfelsőbb Erőtér-irányító. Ezzel egyidejűleg a Tökéletes Szellemek szellemi körei

ellenpontot képezve különváltak az erőter-irányítói felületei fizikai tevékenységektől, és azon nyomban megjelent a mindenségrendi elme, mint az anyag és a szellem összehangolásáért felelős új tényező.

¹¹ A Mindenható Legfelsőbb a nagy világegyetem fizikai erőterének felügyelőjévé fejlődik. Úgy tűnik, hogy a jelen világegyetemi korszakban ez a fizikai erőter-potenciál a Hét Legfelsőbb Erőter-irányítóban összpontosul, akik a rögzített elhelyezkedésű erőter-központokon keresztül és a fizikai szabályozók mozgásban lévő jelenlétein keresztül működnek.

¹² ¶ Az idő-világegyetek nem tökéletesek; a tökéletesség az ő beteljesülésük. A tökéletesség elérése iránti küzdelem nem csak az értelmi és a szellemi szinten folyik, hanem az energia és az anyagtömeg fizikai szintjén is. A hét felsőbb-világegyetemnek a fény és élet korszakába való eljutása feltételezi, hogy előzőleg elérik a biztonságos fizikai egyensúlyi állapotot is. És az is gyanítható, hogy az anyagi egyensúly végső elérése a Mindenható fizikai szabályozásának befejeződött fejlődését fogja jelezni.

¹³ A világegyetem-építés kezdetén még a paradicsomi Teremtők is elsősorban az anyagi egyensúllyal foglalkoznak. A helyi világegyetemi minta formájának kialakulása nem kizárólag az erőter-központok tevékenységének eredménye, hanem az Alkotó Szellem tér-jelenlétének is. És a helyi világegyetem építésének e korai időszakában a Teremtő Fiú kevéssé érthető anyagi-szabályozási sajátosságokat mutat, és székhelybolygóját addig nem hagyja el, amíg a helyi világegyetem nagybani egyensúlya ki nem alakult.

¹⁴ ¶ Végeredményben minden energia érzékeny az elme-re, és a fizikai szabályozók az elme-Isten gyermekei, aki pedig a paradicsomi minta megelevenítője. Az erőter-irányítók értelmi képességüket szüntelenül az anyagi szabályozás feladatának végzésére fordítják. Az energiaviszonyok és az anyagtömeg-mozgások fölötti fizikai uralom megszerzése érdekében folytatott küzdelmük addig nem ér véget, amíg végső győzelmet nem aratnak az ő örök tevékenységi területeiket alkotó energiák és anyagtömegek felett.

¹⁵ Az idő és tér szellemküzdemei összefüggésbe hozhatók a szellem anyag feletti uralmának kialakulásával (személyes) elme közvetítése révén; a világegyetek fizikai (nem-személyes) evolúciója kapcsolatban van a mindenségrendi energia és a szellemi felülete alá tartozó egyensúlyi elme-elvek közötti összhang megteremtésével. A teljes nagy világegyetem teljes evolúciójának lényege az energia-szabályozó elmeinek és a szellem összehangolta értelemnek a személyiség-egyesítése, és ez a Legfelsőbb min-

denható hatalmának teljes megjelenésében nyilatkoztatik ki.

¹⁶ A lendületes egyensúlyi állapotba való eljutás nehézsége a növekedő mindenségrend tényében rejlik. A fizikai teremtésrészek létrehozott köreit folyamatosan veszélyezteti az új energiának és az új anyagtömegnek a megjelenése. Egy növekvő világegyetem még kialakulatlan világegyetem; ennél fogva a mindenségrendi egésznek egyetlen része sem juthat valódi egyensúlyba addig, amíg az idő teljessége tanúja nem lesz a hét felsőbb-világegyetem anyagi kiteljesedésének.

¹⁷ A fény és élet korszakába eljutott világegyetekben már nem történnek nagyobb jelentőségű fizikai események. Már megvalósult az anyagi teremtésszösszesség feletti viszonylag tökéletes uralom; már csak a véglegesen kialakult világegyetek és a kifejlődő világegyetek közötti viszonyból eredő problémák megoldása jelent kihívást a Világegyetemi Erőter-irányítók számára. De ezek a problémák fokozatosan megszűnnek az új teremtő tevékenység mértékének csökkenésével, amint a nagy világegyetem egyre inkább megközelíti az evolúciós kifejeződés tetőpontját.

6. A SZELLEM IRÁNYÍTÓ JELLEGE

¹ Az evolúciós felsőbb-világegyetekben az energia-anyag a meghatározó, kivéve a személyiség területeit, ahol is az elme közvetítésével a szellem küzd az uralomért. Az evolúciós világegyetek célja az energia-anyag legyőzése az elme révén, az elme és a szellem összehangolása, és mindezek a személyiség alkotó és egyesítő jelenlétében történnek. A személyiség vonatkozásában így rendelődnek alá a fizikai rendszerek; így rendelődnek mellé az elmerendszerek; és így válnak irányítóvá a szellemrendszerek.

² A hatalom és a személyiség ilyen egyesülése a Legfelsőbbben és mint a Legfelsőbb fejeződnek ki az istenségszinteken. Ám a szellemi egyeduralom tényleges kifejlődése olyan növekedés, amelyről a nagy világegyetem Teremtőinek és teremtményeinek szabad akaratú cselekedetei tesznek bizonyosságot.

³ ¶ Az abszolút szinteken az energia és a szellem egy. De azon nyomban, ahogy ezektől az abszolút szintektől eltávolodunk, különbségek jelennek meg, és amint az energia és a szellem a tér irányában távolodik a Paradicsomtól, egyre növekszik a közöttük lévő úr, és a helyi világegyetekben már teljesen elkülönülnek. Többé már nem azonosak, még csak nem is hasonlóak, és az elmeinek kell közbeavatkoznia a különbség áthidalása érdekében.

⁴ ¶ Az, hogy az energia a szabályozó személyiségek tevékenysége folytán irányítható, nyilvánvalóvá teszi, hogy

az energia érzékeny az elmetevékenységre. Az, hogy az anyagtömeg ugyanezen szabályozó entitások tevékenysége révén biztos egyensúlyba hozható, azt mutatja, hogy az anyagtömeg érzékeny a rendteremtő elmejelenlétre. Az pedig, hogy maga a szellem az akarattal rendelkező személyiségben az elmén keresztül arra törekedhet, hogy uralmat szerezzen az energia-anyag felett, világossá teszi a teljes véges teremtésösszesség magvábanvaló egységét.

⁵ Kölcsönös függőség jellemzi a világegyetemek mindenségében lévő összes erőt és személyiséget. A Teremtő Fiak és az Alkotó Szellemek a világegyetemek szervezésében függenek az erőtér-központoktól és a fizikai szabályozóktól; a Legfelsőbb Erőtér-irányítók nem teljesekek a Tökéletes Szellemek felügyelete nélkül. Egy emberi lényben a fizikai élet rendszere, részlegesen, válaszol a (személyes) elme parancsaira. Maga ez az elme pedig a céltudatos szellemi vezetés hatása alá kerülhet, és ennek az evolúciós fejlődésnek az eredménye a Legfelsőbb egy újabb gyermekének létrejötte, a sokféle mindenségrendi valóság egy új, személyi egyesülése.

⁶ És miként a részekkel, úgy van ez az egészszel is; a Felsőség szellem-személyének szüksége van a Mindenható evolúciós hatalmára az Istenség kiteljesítéséhez és a Háromsági társulási beteljesülés eléréséhez. Az erőfeszítés az idő és a tér személyiségei fejtik ki, de ennek az erőfeszítésnek a betetőzése és beteljesedése a Mindenható Legfelsőbb cselekedete. És mivel az egész növekedése így a részek együttes növekedésének teljessé válása, ezért ebből hasonlóképpen következik, hogy a részek evolúciója nem más, mint az egész célirányos növekedésének szelvényesült tükröződése.

⁷ A Paradicsomon a monota és a szellem olyan, mint ha egy lenne — kizárólag a megnevezésükben különböztethetők meg. A Havonában az anyag és a szellem ugyan megkülönböztethetően eltér egymástól, ugyanakkor eredendően összhangban vannak. A hét felsőbb-világegyetemben azonban már nagy a különbség; nagy eltérés van a mindenségrendi energia és az isteni szellem között; ennélfogva az elmeműködésnek több tapasztalásbeli lehetősége van a fizikai minta és a szellemi célok összehangolására és tényleges egyesítésére. A tér időben fejlődő világegyetemeiben az istenség nagyobb mértékben csökken, bonyolultabb problémákat kell megoldani, és több lehetőség adódik a tapasztalatszerzésre a problémamegoldás során. És ez az egész felsőbb-világegyetemi helyzet egy nagy evolúciós életteret hoz létre, amelyben a mindenségrendi tapasztalásnak a lehetősége éppúgy megadatik a teremtménynek, mint a Teremtőnek — még a Legfelsőbb Isteniségnek is.

⁸ Az abszolút szintek lételemi szellemi uralma evolúciós

tapasztalássá válik a véges szinteken és a hét felsőbb-világegyetemben. És ebben a tapasztalásban egyformán osztozik minden létező, a halandó embertől a Legfelsőbb Lényig. Mindenki törekszik, személyesen törekszik az előrehaladásra; mindenki részt vesz, személyesen részt vesz a beteljesülésben.

7. A NAGY VILÁGEGYETEM ÉLŐ SZERVEZETE

¹ A nagy világegyetem nem pusztán pazar fizikai, fenntartásos szellemi és értelmi jelentőségű anyagi teremtésösszesség, hanem nagyszerű és érzékenyen viselkedő élő szervezet is. Tényleges élet lüktetése szövi át az együttrezgő mindenségrend hatalmas teremtésösszességének rendszerét. A világegyetemek fizikai valósága a Mindenható Legfelsőbb felfogható valóságát jelképezi; és ezt az anyagi és élő szervezetet értelemkörök hatják át, éppen úgy, ahogy az emberi testet érzőideg-hálózat járja át. Ezt a fizikai világegyetemet olyan energiapályák hálózák be, melyek eredményesen hozzák mozgásba az anyagi teremtésösszességet, éppen úgy, ahogy a hasznosítható tápenergia-részek az emberi testet táplálják és ellátják energiával a keringési rendszerben. A hatalmas világegyetem sincs híján olyan nagyszerű felügyeleti összhangteremtő központoknak, melyek az emberi szervezet kifinomult vegyi szabályozórendszeréhez hasonlíthatók. Bárcsak ismernének valamennyire az erőtér-központok természetét, akkor a lényegi hasonlatosságot felhasználva sokkal többet mondhatnánk el a fizikai világegyetemről.

² Nagymértékben hasonlóan ahhoz, ahogyan a napenergiának az élet fenntartásában betöltött szerepét értelmezik a halandók, úgy van ráutalva a nagy világegyetem az anyagi működés és a mindenségrendi térmozgások fenntartásához szükséges, az alsó-Paradicsomból kiáradó kifogyhatatlan energiákra.

³ A halandók elmét kaptak, amellyel tudatosíthatják ön-azonosságukat és személyiségüket; és az elme — még a Legfelsőbb Elme is — a véges teljességének adományoztatott, s ezáltal a mindenségrend e megjelenő személyiségének szelleme örökkön az energia-anyag fölötti uralom megszerzésére tör.

⁴ A halandó ember érzékeny a szellemi útmutatásra, éppen úgy, ahogy a nagy világegyetem érzékenyen válaszol az Örökkévaló Fiú kiterjedt szellem-gravitációs vonzására, a véges tér-idő mindenségrend teljes teremtésösszessége örökkévaló szellemi értékeinek egyetemes anyagfeletti összetartó erejére.

⁵ Az emberi lények képesek örökké tartó önazonosulásra a teljes és elpusztíthatatlan világegyetemi valósággal — képesek az emberben lakozó Gondolatigazítóval való

eggyé kapcsolódásra. A Legfelsőbb hasonlóképpen örökmód függ az Eredeti Istenség, a paradicsomi Háromság abszolút állandóságától.

⁶ Az embernek a paradicsomi tökéletesség elérésére való készítetése, az Isten elérése utáni törekedése igaz istenség-feszültséget kelt az élő mindenségrendben, amely csak egy halhatatlan lélek kifejlődésével oldódhat fel; ez zajlik az egyes halandó teremtmény tapasztalásában. De amint a nagy világegyetemben minden teremtmény és minden

Teremtő hasonlóképpen az Isten és az isteni tökéletesség elérésére törekszik, akkor olyan mértékű mindenségrendi feszültség keletkezik, amely csak úgy oldódhat fel, hogy létrejön a mindenható erő és az összes teremtmény megjelenő Istene szellem-személyének fenséges rendezett egésze, a Legfelsőbb Lény.

⁷ [Ennek az írásnak az összeállítását egy, az Urantián ideiglenesen állomásozó Fenséges Hírvivő hitelesítette.]